दर्शनाभ्याससंवृद्धचक्षूरागः क्षमापतिः ।
विना श्वपाककन्ये ते न पुनः प्राप निर्वृतिं ॥ ३८२ ॥
गायन्त्यौ शयनोपान्ते शनैर्विहितचुम्बनं ।
नृपं रतिसुखाभिज्ञं तं हठात् ते प्रचक्रतुः ॥ ३८३ ॥
समागमेन नव्येन तयोर्वैयात्यशोभिना ।
चक्रे क्षपितसामर्थ्यः स लज्जोद्वहनाक्षमः ॥ ३८४ ॥
रत्यन्तसुलभोद्भेदैर्निस्सृतैः स्वेदबिन्दुभिः ।
भाग्योष्मसंक्षयजडं वपुस्तस्य व्यधीयत ॥ ३८५ ॥
रागान्धेन कृता हंसी महादेवी महीभुजा ।
भेजे राजबधूमध्ये वालव्यजनवीजनं ॥ ३८६ ॥
तस्या यैर्भुक्तमुच्छिष्टं ते यथा चक्रवर्मणः ।
नृपान्तराणामन्येषामप्यभूवन् सभासदः ॥ ३८७ ॥
मन्त्रिणामन्नपटलप्रख्यमुख्याधिकारदा ।
प्रवृद्धिहेतुतां प्राप डोम्बसेवनचक्रिका ॥ ३८८ ॥
मौर्ख्यात् सचिवतां केचिच्छ्वपाका न व्यधुः स्वयं ।
केचित्त्वकुर्वन्नीतिज्ञा राजकार्याणि मन्त्रिवत् ॥ ३८९ ॥
मन्त्रिणस्तस्करा राज्ञी श्वपाकी श्वपचाः प्रियाः ।
किं न लोकोत्तरमभूद्भूपतेश्चक्रवर्मणः ॥ ३९० ॥
ऋतुस्नातार्तवाङ्कानि श्वपाकी स्वांशुकान्यदात् ।